

Arrest

nr. 210 934 van 15 oktober 2018
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 14 december 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 november 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 juni 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 augustus 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat K. STOROJENKO *loco* advocaat B. SOENEN en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 1 januari 1990.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 3 november 2015 en dient op 13 november 2015 een aanvraag om internationale bescherming in.

Op 16 oktober 2017 wordt de verzoekende partij op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gehoord.

Op 10 november 2017 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing waarbij zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd.

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Afghaans staatsburger van Pashtounse etnie. U werd op 1 januari 1990 geboren in het dorp Ibrahimkhel in het district Qarghayi in de provincie Laghman.

U ging als kind enkele dagen naar de madrassa maar stopte omdat de leraar u sloeg. Vanaf uw elfde of twaalfde werkte u in een carrosserie in uw dorp. Daarna werkte u één tot anderhalf jaar in een kickboksclub in Utkhel. Nadien werkte u in de aanleg van irrigatiekanalen in uw dorp. In 2009 begon u te werken voor de Afghaanse Lokale Politie (ALP), eerst als informant en nadien bracht u hen ook eten.

Uw vader werkte van 2004 tot 2010 als ontmiijner bij OMAR. In 2010 moest hij stoppen met zijn werk omdat hij bedreigd werd door de taliban. U wou hierdoor wraak nemen op de taliban en gaf in toenemende mate talibanleden aan bij de ALP. U werd door de taliban bedreigd om te stoppen met uw werk voor de ALP maar u nam het niet serieus. U ging tijdens Eid in 2015 naar uw schoonfamilie en zag J(...), een talibanlid, samen met drie andere talibanleden. U ging naar huis en meldde dit aan de ALP-commandant. Die avond viel de ALP de taliban aan. De dag erop ging u terug naar uw schoonouders en u bleef daar overnachten. Gedurende die nacht kwamen de taliban u zoeken bij u thuis. Ze mishandelden uw vader en broer en richtten vernielingen aan in uw huis. Iemand van het districthuis had aan de gevangenen genomen taliban verteld dat u hen had verklikt. Uw vader belde u in de vroege ochtend bij uw schoonfamilie om u over de aanval op uw huis te informeren. Op dezelfde avond vertrok u uit uw dorp richting Europa.

U verliet Afghanistan eind juli-begin augustus 2015. U kwam op 3 november 2015 in België aan en vroeg op 13 november 2015 asiel aan.

U vreest bij terugkeer naar Afghanistan gedood te worden door de taliban.

U legt ter staving van uw asielaanvraag de volgende documenten neer: uw taskara (origineel), een dreigbrief van de taliban aan uw vader (origineel), een dreigbrief van de taliban aan uzelf (origineel), een brief van de ALP met betrekking tot uw werk voor hen (origineel), 3 werkbades van uw vader (originelen), een kaart in verband met de bloedgroep van uw vader (origineel), twee foto's van uw huwelijk, een foto van uw vader met uw kinderen, een foto van uzelf in Qarghayi district, en de envelop van verzending van de documenten (origineel).

B. Motivering

Na grondig onderzoek van uw asielaanvraag wordt geconcludeerd dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (gehoorverslag, p. 2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in het district Qarghayi, provincie Laghman, Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen

over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Het CGVS stelt vast dat u geen zicht biedt op uw recente verblijfplaatsen, noch op uw profiel en opleidingsniveau.

Vooreerst wordt er opgemerkt dat u verklaart analfabeet te zijn (verklaring DVZ, p. 4) en slechts enkele dagen in de madrasa te hebben gestudeerd (gehoorverslag, p. 11). Deze verklaringen stemmen echter niet overeen met de vaststellingen die werden gedaan tijdens het gehoor. Zo viel het op dat u uitstekend Engels verstond, daar u verschillende keren op de vragen antwoordde zonder op de vertaling te wachten (gehoorverslag p. 8, tweemaal op p. 9 en p. 29). Eénmaal antwoordde u zelfs spontaan in het Engels (gehoorverslag, p. 9) en een andere keer verbeterde u de vertaling van de tolk (gehoorverslag, p. 14). U stond ook tijdens de pauze van het gehoor in de gang in het Engels te converseren met uw advocaat. Dergelijke taalkennis valt zeer moeilijk te rijmen met het ongeschoold profiel dat u voorhoudt. U bent ermee geconfronteerd dat uw kennis van het Engels twijfels doet rijzen over uw ongeschoold profiel, en dat hierdoor uw algemene geloofwaardigheid wordt aangetast. U verklaart dat u Engels leerde van uw kamergenoten, de assistenten in het opvangcentrum en actiefilms (gehoorverslag, p. 24). Deze uitleg is niet voldoende om uw goede beheersing van het Engels te verklaren. Indien u werkelijk zo laaggeschoold was als u verklaart, was u niet in de mogelijkheid geweest om tijdens uw twee jaar in België in dergelijke sterke mate u het Engels eigen te maken.

Het viel ook erg op dat u, gevraagd naar de groepen die er in Qarghayi leefde, antwoordde: "20% Farsi sprekers, 20% Pashai, 60% Pashtoe" (gehoorverslag, p. 5). Zelfs van een geschoold persoon zou deze kennis ingestudeerd overkomen. Dit geldt des te meer voor u, die verklaart volledig ongeschoold te zijn. U verklaart deze percentages te kennen omdat u interactie had met de mensen (gehoorverslag, p. 5). Dit verklaart niet waarom u, gevraagd naar de andere mensen die in uw onmiddellijke omgeving leven, antwoordt met precieze percentages. U verklaart nochtans gedurende het hele gehoor niet om te kunnen met cijfers omdat u ongeschoold bent: u weet niet welk jaar het nu is in de Afghaanse kalender (gehoorverslag, p. 3), welk jaar u Afghanistan verliet (gehoorverslag, p. 4), hoeveel jaar geleden u Afghanistan verliet (gehoorverslag, p. 4) en verklaarde dat één kharwar tien à twaalf man is, en één man zeven kilogram, maar dat u niet kon uitrekenen hoeveel kilogram één kharwar ongeveer is (gehoorverslag, p. 13).

U legt ook gebrekkige verklaringen af over de landbouwactiviteiten op de gronden van uw familie. U verklaart dat uw familie tien jerib grond bezit die bewerkt wordt door andere dorpsbewoners. Uw verklaringen over de teelt op deze gronden zijn echter niet toereikend. Gevraagd naar de gewassen die op deze gronden geteeld worden verklaart u eerst: "het is de persoon zijn job aan wie hij de velden gaf, soms maïs soms andere groenten we nemen alleen elk jaar het geld van hem" (gehoorverslag, p. 11). Nadien verklaart u, gevraagd naar het bedrag dat zij uw familie betaalden, dat u het niet weet omdat uw vader het geld in ontvangst neemt. Dan zegt u dat uw familie ook oogst in ontvangst nam, zoals tarwe in de tijd van tarwe en groenten als er gasten kwamen (gehoorverslag, p. 12). U kan de tijd van tarwe echter niet nauwkeurig duiden. U zegt eerst vaag "tussen zomer en winter" waarop er gevraagd wordt of u herfst bedoelt en u bevestigt. De precieze maand verklaart u niet te weten omdat u nooit naar het veld ging, er niet graag op werkte, en ooit een allergie had gekregen van te werken op het veld (gehoorverslag, p. 12). Dit alles verklaart niet waarom u niet zou weten wanneer de tarwe precies wordt geoogst. U verklaart namelijk dat uw familie tarwe kreeg in de tijd van tarwe en dat de velden van uw familie op slechts acht à tien minuten stappen van uw huis liggen (gehoorverslag, p. 11-12). De schatting die u maakt van de oogst van de tarwe is trouwens volledig fout. Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt, en die toegevoegd is aan het administratief dossier, wordt tarwe in Laghman namelijk geplant in de herfst en geoogst in de lente. Over tomaten zegt u eerst dat ze 's morgens geoogst worden (gehoorverslag, p. 12). Dit is ten eerste vreemd aangezien u voordien deed uitschijnen dat u niet wist wat er allemaal gaande was op het veld. Daarna zegt u, net zoals over tarwe

dat de oogsttijd tussen de zomer en winter is, wat erg vaag is. Er wordt gevraagd of u de lente bedoelt, waarop u verklaart dat u maar eens op de velden was en dus het antwoord schuldig moet blijven. Het feit dat u niet vaak op de velden kwam is echter geen afdoende verklaring voor uw gebrekkige kennis over de oogsten, aangezien u voordien zei dat uw familie een deel van deze oogsten ontving. U reageert op deze vaststelling dat u toch informatie geeft, met name tussen zomer en winter (gehoorverslag, p. 12). Ten eerste is "tussen zomer en winter" dermate vage informatie dat zij niet kan aantonen dat u werkelijk kennis hebt van de oogsttijden van verschillende gewassen. Verder situeerde u, zoals eerder uiteengezet, de oogsttijd van tarwe volledig fout.

Naast uw gebrekkige kennis over de oogsttijden, legt u ook foutieve verklaringen af over de in Afghanistan gebruikte gewichtseenheden. U verklaart dat er een dorser wordt gehuurd van een andere dorpeling en dat hij betaald wordt op basis van het aantal kharwar. U verklaart dat één man zeven kilogram is, wat klopt. U verklaart echter ook dat één kharwar tien à twaalf man is (gehoorverslag, p. 13), wat fout is. Eén kharwar stemt overeen met 560 kilogram. Tien à twaalf man, wat volgens u het equivalent is van één kharwar, is omgerekend echter maar 70 à 84 kilogram. U kent de gewichtsmaten die in de Afghaanse landbouw gebruikt worden dus niet. U verklaart dit gebrek aan kennis door het feit dat u niet naar de velden ging door uw allergie en niet geïnteresseerd was (gehoorverslag, p. 25). Van iemand die in een landbouwgebied woont en wiens familie grond had kan er echter wel verwacht worden dat u deze Afghaanse gewichtsmaten beter kan duiden, zeker aangezien u ze zelf aanhaalde tijdens het gehoor (gehoorverslag, p. 13). Uw zeer beperkte kennis van de activiteiten op de landbouwgronden van uw familie tasten de geloofwaardigheid van het door u voorgehouden profiel en ook van uw recente herkomst uit het district Qarghayi aan.

Daarenboven kan u de Afghaanse kalender helemaal niet gebruiken. Zoals eerder gesteld, weet u niet welk jaar het momenteel is in de Afghaanse kalender. U weet zelfs niet wat de eerste maand is in de Afghaanse kalender (gehoorverslag, p. 3) en verklaart dat het Afghaanse nieuwjaar in het midden van de winter valt. Het Afghaanse nieuwjaar wordt echter gevierd bij het begin van de lente. Dit is een belangrijk evenement in Afghanistan. Het feit dat u hier niet van op de hoogte bent en verder ook geen enkele kennis hebt van de Afghaanse kalender doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw herkomst. Geconfronteerd met uw slechte kennis van de Afghaanse kalender zegt u dat alleen de geschoolde mensen zulke dingen weten, en dat u het uit uw hoofd had kunnen leren als u wou, waarop u de namen van twee Afghaanse maanden vermeld (Dalwa en Jaddi) (gehoorverslag, p. 24). Deze uitleg volstaat echter niet. Ten eerste, omdat er op basis van uw verklaringen geen geloof wordt gehecht aan uw ongeschoold profiel. Verder zou het zelfs als u werkelijk ongeschoold was, niet geloofwaardig zijn dat u tot 2015 in Qarghayi woonde en niets kent van de Afghaanse kalender. Het moment van nieuwjaar is niet iets wat men leert op school, het is iets dat in Afghanistan gevierd wordt. U verklaart zelf tijdens het gehoor dat mensen het nieuwjaar vieren en omschrijft feesten (gehoorverslag, p. 4). U zou dan ook moeten weten dat dit feest niet in het midden van de winter valt, maar het begin van de lente kenmerkt.

U legt ook gebrekkige verklaringen af over de verschillende bevolkingsgroepen die in uw district wonen. Zoals eerder gesteld, verklaart u dat er 20% Farsi sprekers, 20% Pashai en 60% Pashtun in uw district wonen. U verklaart deze percentages te kennen omdat u interactie had met de mensen (gehoorverslag, p. 5). Ondanks deze interactie, weet u van deze Farsi sprekers niet van welke etnische groep ze zijn. U weet dat het soennitische moslims zijn, maar verklaart dat het geen Tadzjiken zijn en zegt dat zij niet tot een specifieke etnische groep behoren, enkel dat zij Farsi spreken. Er zijn volgens u geen Tadzjiken in Laghman (gehoorverslag, p. 6). 20% van de bevolking in Laghman is echter Tadzjiks. Dat u dit niet weet, doet sterk afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw herkomst uit Qargayhi. Over de Pashai is uw kennis ook erg beperkt. U verklaart dat u weet dat ze in uw district wonen doordat u interactie had met de andere etnische groepen, maar weet niet welke taal Pashai spreken. Verder weet u niets van hen omdat u nooit naar hun plaatsen bent geweest, omdat ze in de richting van Alingar en Alisheng leven (gehoorverslag, p. 7). Dat de Pashai enkel in de districten Alingar en Alisheng zouden leven, is tegenstrijdig met wat u eerder verklaarde, met name dat er 20% Pashai in uw district leefden. Gevraagd naar conflicten tussen Pashtou en Pashai vertelt u dat er een persoon is die Asmat heet en dat hij gedood werd door Pashai. Er is een kruispunt vernoemd naar Asmat in Laghman (vermoedelijk bedoelt u Asmat Chowk in Mehtarlam). U kent echter de volledige naam en de job van Asmat niet en bent er ook van niet van op de hoogte waarom hij gedood werd (gehoorverslag, p. 7). U haalt dus een conflict aan tussen Pashai en Pashtou maar kan er eigenlijk nauwelijks informatie over geven. Nochtans zijn er wel spanningen in Qarghayi omwille van het feit dat Pashai bepaalde gronden bezetten, en hierbij gesteund worden door de bekende Pashai, Hazrat Ali.

Gevraagd naar grote Pashtou-stammen in Afghanistan, haalt u uw eigen stam aan, Ibrahimkhel, en Ibrahimkhel van Logar en Kuchi Ibrahimkhel. Er wordt u gespecificeerd dat het niet over de Ibrahimkhel gaat, maar over eender welke Pashtou stam die bekend is in Afghanistan. U verklaart enkel over uw dorp te praten. Als de vraag dan nogmaals wordt gesteld, antwoordt u ontwijkend: "er zijn in Logar, Laghman, niet in Paktia er is een plaats in Kabul". Daarop dient er nogmaals gevraagd te worden of u namen van stammen kent, aangezien u niet op de vraag antwoordt. Hierop antwoordt u: "Tarakhel. Sapokhel. Ibrahimkhel. Kuchi's, ik weet niet wat de stammen zijn. Mensen van Logar zijn ook Pashtou. In Kabul zijn er Pashtou en Farsi sprekers. Herat" (gehoorverslag, p. 4-5). Er wordt u een duidelijke en open vraag gesteld maar u geraakt na herhaaldelijk aandringen niet verder dan het noemen van de Tarakhel, uw eigen stam (Ibrahimkhel), een ander dorp in Qarghayi (Sapokhel), een etnische groep (Kuchi's) en enkele namen van Afgaanse steden (Logar, Kabul, Herat). U kent bovendien de belangrijkste Pashtou stam van Laghman niet. Gevraagd naar deze stam, de Ghilzai, verklaart u dat de tolk het misschien fout uitspreekt en vraagt u zich af of hij Ghazni bedoelt (gehoorverslag, p. 5). De Ghilzai zijn niet alleen de belangrijkste Pashtou stam van Laghman, zij spelen een belangrijke rol in heel Afghanistan. Dat u nog nooit van de Ghilzai hebt gehoord, is erg opvallend. U hebt ook nog nooit van de Popalzai gehoord (gehoorverslag, p. 5). Nochtans zijn de Popalzai een andere grote Pashtoe stam uit Afghanistan. De vorige Afgaanse president, Hamid Karzai, is één van de vele bekende Popalzai van Afghanistan. U hebt van de Ahmadzai wel al gehoord. U weet dat ze Pashtoe zijn en verklaart dat ze rond Kaboel wonen. U weet dit omdat ze soms naar uw dorp komen omdat ze relaties hebben met mensen (gehoorverslag, p. 5).

U legt ook incoherente verklaringen af over de verschillende plaatsen die u in Afghanistan zou bezocht hebben. U verklaart eerst dat u nooit buiten uw dorp bent gekomen in Afghanistan. Dit wordt tot drie keer gedubbeld en u wordt erop gewezen dat het erg vreemd is dat iemand zijn hele leven nooit zijn dorp uitkwam. U zegt dat u nooit Ibrahimkhel uitkwam, dat u niets te doen had in een ander dorp en dat u niet kon buiten komen na het avondgebed. U wordt emotioneel en zegt dat het erop lijkt dat u niet geloofd wordt (gehoorverslag, p. 8-9). Verder in het gehoor blijkt echter dat u wel degelijk uw dorp uitkwam. Gevraagd naar de verschillende jobs die u gedaan heeft, vermeldt u een kickboksclub in Utkhel, wat een ander dorp is op twintig minuten met de auto verwijderd van uw dorp. U wordt erop gewezen dat u voordien zei dat u uw dorp nooit was buitengekomen, waarop u verklaart dat u dacht dat er naar steden zoals Kabul en Jalalabad gevraagd werd (gehoorverslag, p. 15-16). Deze uitleg is echter niet afdoende want er werd u heel duidelijk gemaakt dat het opvallend was dat u nooit uw dorp uitkwam en u zei toen ook dat u nooit Ibrahimkhel uitkwam en nooit in een ander dorp kwam. U verklaarde dus eerst wel degelijk dat u nooit uw dorp uitkwam. Het CGVS trekt de conclusie dat u eerst de indruk probeert te wekken dat u nooit buiten uw dorp kwam, wat hoogst ongeloofwaardig overkwam. U werd hiermee geconfronteerd en u hield voet bij stuk. Nadien legde u echter hiermee tegenstrijdige verklaringen af, wat een negatieve impact heeft op uw algemene geloofwaardigheid.

Ook uw geografische kennis van de onmiddellijke omgeving van uw dorp laat te wensen over. Gevraagd naar het dorp Qasim Abad zegt u dat u denkt dat het het DC (Districtscentrum) is (gehoorverslag, p. 20). Het DC van Qargayi is echter Lalkhanabad. Hierop gewezen verandert u uw verklaringen en zegt u dat Lalkhanabad inderdaad het districtcentrum is en dat Qasim Abad er dichtbij ligt. Qasim Abad zou zich op een afstand van ongeveer 25 minuten met de auto van uw dorp bevinden (gehoorverslag, p. 20). Qasim Abad werd echter op drie verschillende kaarten teruggevonden (bijgevoegd aan het administratief dossier) en uit deze kaarten blijkt dat Qasim Abad zich erg dichtbij uw dorp ligt, en zeker dichtbij uw dorp dan bij Lalkhanabad. Het feit dat u Qasim Abad, dat zich werkelijk in de onmiddellijke omgeving van uw dorp bevindt, niet kan situeren doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw herkomst.

U legt ook incoherente verklaringen af over het al dan niet bestaan van een plaats die "Abdulahimzai" heet. Gevraagd naar het dorp van herkomst van uw vrouw, antwoordt u Abdulrahimzai, waarna u corrigeert en zegt dat het Ibrahimkhel is. U zegt dat Abdulrahimzai een achternaam is en geen plaats (gehoorverslag, p. 7). Vlak erachter, wanneer het over de geboorteplaats van uw kinderen gaat, verspreekt u zich weer en zegt u dat ze in Abdulrahimzai geboren zijn. U wordt erop gewezen dat u zei dat het geen plaats is, waarop u verklaart dat u Ibrahimkhel bedoelt als u Abdulrahimzai zegt (gehoorverslag, p. 8). U zegt nadien ook nog dat de velden van uw familie achter uw huizen in Abdulrahimzai zijn, op acht à tien minuten wandelen (gehoorverslag, p. 11). Het is een raadsel waarom u zich meerdere keren verspreekt en naar uw dorp refereert als Abdulrahimzai, terwijl dat volgens u geen plaats is. Abdulrahimzai is bovendien wel een plaats in Qarghayi. Het is een dorp in het district Qarghayi dat in de nabijheid van uw eigen dorp ligt, maar aan de andere kant van Kabul-Jalalabad weg. Uw verklaring dat Abdulrahimzai geen plaats is, klopt dus niet. U zou deze plaats zeker

moeten kennen, daar er gezien de familienaam die u opgaf logischerwijs ergens een band is tussen uw familie of stam en dit dorp. U vermeldt wel een plaats die Abdulrahimzai Kuchi's zou heten, maar situeert dit tussen uw dorp en Sapo Khail (gehoorverslag, p. 22), dus ten noorden van uw dorp. Abdulrahimzai ligt echter ten zuiden van uw dorp.

Ook uw kennis over recente veiligheidsincidenten in het district Qarghayi is niet toereikend. U verklaart dat u één groot incident kent, met name een bomaanval waarbij veel vee, een vrouw en twee kinderen geraakt werden in hun huis en stierven. U weet niet wie de bom gooide, of het de Amerikanen of de taliban waren, en of de bom uit een vliegtuig werd gegooid (gehoorverslag, p. 22). U haalt een belangrijk incident aan maar kan er erg weinig informatie over geven. Over de locatie van dit incident zegt u: "er is een plaats voor ons huis, het heet Ibrahimkhel, het zijn kuchi's" (gehoorverslag, p. 22). Dit is erg vreemd, aangezien u zelf verklaart uit Ibrahimkhel te komen. Het is dan ook erg opvallend dat u plots over een andere plaats verklaart dat het Ibrahimkhel wordt genoemd. Er wordt daarom gevraagd of u uw dorp bedoelt waarop u vaag zegt "het is voor ons dorp, het wordt beschouwd als ons dorp" (gehoorverslag, p. 22). Het feit dat u een incident aanhaalt dat plaatsvond in uw dorp maar ernaar verwijst als "een plaats voor ons huis, die Ibrahimkhel heet" is erg vreemd.

U kent Surkhakan en weet dat er tankwagens werden beschoten. U kent echter een ander belangrijk incident dat in de omgeving van Surkhakan gebeurde niet: u bent niet op de hoogte van het feit dat de echtgenoot van parlamentslid Farishta Anwari er werd vermoord en weet ook niet wie zij is (gehoorverslag, p. 18-19).

U weet wel dat er een nieuwe brug is naar het districtscentrum maar weet niet wanneer deze gebouwd is, enkel dat die er was toen u vijf of zes jaar geleden naar het districtscentrum ging (gehoorverslag, p. 23). U kan de onmiddellijke omgeving van het districtscentrum omschrijven (gehoorverslag, p. 23-24). U weet dat de Alisheng, Alingar en Kabul rivieren in Qarghayi stromen (gehoorverslag, p. 17-18). U kent de Daruntadam, weet waar deze ligt en dat erachter de districten Surkhrod en Behsud van de provincie Nangarhar liggen (gehoorverslag, p. 19-20). U kent het dorp Balo Kalay en weet dat dit op de weg naar Jalalabad voor Mansoor Kalay komt (gehoorverslag, p. 21). U kent Sangira en weet dat het ten opzichte van uw dorp aan de kant van de zonsopgang ligt (gehoorverslag, p. 21). U weet dat Farmankhail ten noorden van Sapo Khail ligt (gehoorverslag, p. 22). U weet dat er een basis van buitenlandse troepen in Gamberi was (gehoorverslag, p. 23).

Deze specifieke geografische kennis van het district Qarghayi doet echter geen afbreuk aan het feit dat uit uw andere verklaringen blijkt dat u geen waarachtig beeld hebt gegeven van uw ongeschoold profiel, gebrekkige kennis hebt van de landbouwactiviteiten op de velden van uw familie, de Afghaanse kalender niet kan gebruiken, basiselementen over de bevolking van Qarghayi niet kent, en ook andere bepaalde kennis met betrekking tot de geografie en recente incidenten in Qarghayi niet bezit. U geeft dus geen zicht op uw werkelijk profiel en het ontbreekt u aan basiskennis over uw regio van herkomst.

U geeft dus ook geen zicht op uw herkomst. Bijgevolg kan het CGVS geen geloof hechten aan uw verklaringen over uw verblijf van de voorbije jaren in het district Qarghayi.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Laghman heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Er werd beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (gehoorverslag, p. 2). U werd op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er belangrijke twijfels bestonden betreffende uw verklaringen over activiteiten en uw recent verblijf in Afghanistan. U werd erop gewezen dat uw verklaringen twijfels wekken en dat u het moet zeggen als u ooit ergens anders gewoond hebt of naar school bent geweest. U volhardt echter in uw verklaringen (gehoorverslag, p. 25).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw profiel en over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Ondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande vaststellingen niet weerleggen. Met betrekking tot uw taskara, de twee dreigbrieven en de brief van de ALP wijst het CGVS erop dat uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat de bewijswaarde van documenten uit Afghanistan erg gering is. Gezien het erg makkelijk is om dergelijke documenten te laten aanmaken in Afghanistan, kan ook het louter voorleggen van deze documenten, in de afwezigheid van geloofwaardige verklaringen, uw herkomst en asielrelaas niet aannemelijk maken. De badges en documenten van het werk van uw vader kunnen hoogstens staven dat hij tot 2010 voor OMAR heeft gewerkt. Ze zeggen niets over zijn of uw problemen door deze job, of uw herkomst uit Qarghayi district. Ook de foto's van uw vader met uw kinderen en de foto's van uw huwelijk staven niet dat u tot 2015 in Qarghayi district verbleef. Het is op de foto's niet duidelijk waar ze getrokken werden. De foto van uzelf toont niet duidelijk aan waar of wanneer deze getrokken werd en kan uw herkomst dus ook niet bevestigen. De envelop van verzending bevestigt enkel dat uw vader u documenten opstuurde uit Jalalabad. Dit kan uw herkomst niet bevestigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

2.1.1. De verzoekende partij licht haar middel als volgt toe:

“4.1.

Volgens het Commissariaat-generaal heeft de verzoeker doorheen zijn verklaringen niet aannemelijk gemaakt dat hij een persoonlijke vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Conventie van Genève van 1951 (Vluchtelingenconventie).

Daarnaast is het volgens het Commissariaat-generaal ook niet aannemelijk dat de verzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals vereist voor de subsidiaire bescherming.

Dit alles door het feit dat het Commissariaat-generaal geen geloof hecht aan de afkomst van de verzoeker en zijn recente verblijfplaats voor de komst naar België.

De verzoeker verwijst naar het art. 48/5 van de Vreemdelingenwet dat stelt dat rekening moet gehouden worden met alle persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker.

Zoals verder zal blijken, is dit niet gebeurd.

Het art. 48/5 Vreemdelingenwet stelt hieromtrent :

“U

Bij de beoordeling of de asielzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade loopt, of toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in een deel van het land van herkomst overeenkomstig het eerste lid, wordt rekening gehouden met de algemene omstandigheden in dat deel van het land en met de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker

4.2.

Daarnaast wenst de verzoeker op het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringverplichting te wijzen. -

4.2.1.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoeien op een correcte feitenvinding.

Uit het verder uiteengezette zal blijken dat het Commissariaat-generaal niet op basis van een correcte feitenvinding, rekening houdend met alle elementen eigen aan het dossier en de meest recente informatie tot haar conclusie is gekomen.

- 4.2.2.

De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals omschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt.

Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710)¹.

Overeenkomstig artikel 62 van de Vreemdelingenwet moeten alle administratieve beslissingen met redenen omkleed worden en moet rekening gehouden worden met alle feitelijke omstandigheden die het administratief bestuur bekend zijn.

Uit het verder uiteengezette zal blijken dat er geen afdoende verwijzingen zijn naar de individuele situatie en bepaalde essentiële aspecten van de geuite vrees van de verzoeker.

De beslissing zal bijgevolg hervormd, dan wel vernietigd moeten worden De verzoeker is dus ernstig gegriefd door deze beslissing.

4.3

Hieronder overloopt de verzoeker de motivering van de bestreden beslissing en zet zijn grieven uiteen. -

4.3.1

Aangaande verzoekers kennis van het Engels

Het Commissariaat-generaal merkt op dat de verzoeker verklaarde analfabeet te zijn en slechts enkele dagen in de madrassa te hebben gestudeerd. Het Commissariaat-generaal meent vast te stellen dat de verzoeker uitstekend Engels verstond doordat hij enkele keren voor de vertaling een vraag kon beantwoorden. Een keer antwoordde de verzoeker spontaan in het Engels en een andere keer verbeterde hij de vertaling van de tolk. Daarnaast stond de verzoeker in de pauze in het Engels te converseren met zijn advocaat.

Hieruit leidt het Commissariaat-generaal af dat de verzoeker niet de waarheid vertelt over zijn opleidingsniveau.

De verzoeker kan met deze motivering niet akkoord gaan.

De verzoeker verklaarde immers tijdens het interview het volgende:

"-De reden waarom ik zoveel vragen is o.a. dat ik een aantal zaken raar vind. U zegt ongeschoold te zijn en weet niet welk jaar het in Afghanistan is, maar u kan excellent Engels.

Ik heb vrienden, roommates, de assistenten, de mensen in de kamer leren het bij tolk, (...)

-Ik merk dat je mijn vragen verstaat voor ze vertaald worden, ik hoorde je ook een conversatie hebben met je advocaat in het Engels.f...)

Toen ik kwam bleef ik 9 maanden in een OC de andere mensen in het OC waren niet zo goed, maar ik probeerde de assistenten aan te spreken om me te leren om de taal te leren.

Daar spraken ze Engels met me en daarna toen ik een tv kreeg alle kanalen zijn in het Engels en ik ben into boksen ik kijk altijd actiefilms vandamme, arnold, ik versta een beetje niet alles"

(zie CGVS p. 24)

De verzoeker leerde dus Engels van zijn kamergenoten, assistenten in het centrum en door naar Engelstalige films te kijken.

Het is dus duidelijk dat de verzoeker een proactieve houding aannam en zelf trachtte om het Engels te leren door de assistenten in het centrum aan te spreken.

De verzoeker wijst er verder op dat hij ondertussen al meer dan twee jaar in België verblijft, hij kwam in België aan op 03/11/2015.

Het is dan ook onredelijk dat het Commissariaat-generaal achter de beperkte kennis van het Engels van de verzoeker kwade trouw zoekt.

Vooreerst merkt de verzoeker op dat uit het administratief dossier blijkt dat de alfabetiseringsgraad in de provincie Laghman slechts 31% bedraagt. (zie stuk 2)

Het feit dat de verzoeker analfabeet is verhindert hem niet om mondeling een bepaalde taal te leren. Bovendien als iemand ongeschoold is betekent het niet dat deze persoon een intellectuele beperking heeft en gaandeweg zijn talenkennis kan aanscherpen.

In België wonen impliceert bovendien dat men afstand moet doen van de taal van het eigen land. Bij de verzoeker is het gemakkelijkst om het Engels te gebruiken te meer de meeste mensen het Engels redelijk goed machtig zijn.

In het gehoorverslag staat ook dat de verzoeker een conversatie in het Engels had met zijn advocaat tijdens de pauze.

Hieruit kan er echter niet afgeleid worden of de partijen elkaar goed verstonden in het Engels. Deze conversatie wijst enkel op het feit dat de verzoeker noties van het Engels heeft.

- 4.3.2

Aangaande de kennis van de landbouwactiviteiten op de gronden van de familie van de verzoeker

Het Commissariaat-generaal stelt in de bestreden beslissing dat de kennis van de verzoeker aangaande de landbouwactiviteiten op de gronden van zijn familie gebrekkig zijn. Volgens het Commissariaat-generaal weet de verzoeker niet welke gewassen er op de velden verbouwd werden en situeert hij de oogsttijd van de tarwe verkeerd.

De verzoeker gaat niet akkoord met deze motivering en vindt dat het Commissariaat-generaal zich onredelijk opstelt.

Hij kan immers enkel de informatie geven die hij bezit. Daarnaast geeft hij ook een verklaring waarom hij weinig van landbouw afweet.

De verzoeker werkte immers niet zelf op de velden om medische redenen:

"[....]

"

(zie CGVS p. 12)

"-[...]

(zie CGVS p. 15-16)

Ondanks het feit dat de verzoeker nooit zelf op de velden werkte en ongeschoold is kan hij wel de volgende informatie geven.

Hij weet dat zijn familie een grond van 10 djerib bezit (CGVS p. 11). Hij kan de gewassen opnoemen die er verbouwd werden:

"-[....]

(zie CGVS p. 12)

Volgens de informatie in het administratief dossier (zie stuk 2) alsook uit het Provinciaal profiel voor Laghman van RRERS (zie stuk 3 p. 3) blijkt inderdaad dat de bovenstaande groenten in de provincie Laghman verbouwd worden.

Hoewel de verzoeker een foute inschatting maakt van wanneer de tarwe geoogst wordt, wat niet abnormaal is voor een persoon die niet bij de landbouw betrokken was en als kind reeds als mécanicien werkte, weet hij wel hoe dit in zijn werk gaat.

"[...]

(zie CGVS p. 12)

Daarnaast weet de verzoeker ook dat er machines (een dorser) aan te pas komen en hoe de zaden gesepareerd worden.

[...]

(zie CGVS p. 12)

De verzoeker kan het Commissariaat-generaal dan ook enkel meedelen wat hij weet.

Gelet op het feit dat de verzoeker niet geschoold is, gelet het feit dat hij weinig bij de landbouw betrokken was en dat hij als kind werkte als mécanicien is het niet verwonderlijk dat de verzoeker niet alle details van de landbouw kan opnoemen, zoals de precieze oogsttijden en- de gewichtseenheden.

Daarnaast was landbouw niet de enige bron van inkomsten. De verzoeker verklaarde immers dat zijn familie naast het veld ook twee auto's hadden:

"[...]

(zie CGVS p. 11)

De verzoeker was dan ook meer geïnteresseerd in auto en kon niet meehelpen op het veld omdat hij er een allergie voor had.

Het is niet verwonderlijk dat hij zich niet zozeer interesseerde in de landbouw. Zijn interesse voor machine is dan ook mogelijke verklaring dat hij precies weet dat er een dorser werd gehuurd bij het oogsten van de tarwe.

Gelet op het bovenstaande en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker legt het Commissariaat-generaal de drempel voor kennis van de landbouw onredelijk hoog. Daarnaast wordt er geen rekening gehouden met de psychische problemen van de verzoeker.

- 4.3.3

Aangaande de verwarring tussen "Abdulahimzai" en "Ibrahimkher

Het Commissariaat-generaal stelt in de bestreden beslissing dat de verzoeker zich vaak verspreekt tussen "Abdulahimzai" en "Ibrahimkher" wanneer hij over zijn dorp spreekt. Het Commissariaat-generaal vindt de verklaringen van de verzoeker dan ook ongeloofwaardig.

De verzoeker gaat niet akkoord een dergelijke motivering.

De verzoeker is formeel : zijn dorp is Ibrahimkher en zijn achternaam is Abdulrahimzai.

De verzoeker ontkent niet dat er ook een plaats Abdulrahimzai is waar er ook mensen van dezelfde stam wonen met achternaam Abdulrahimzai.

Echter kan de verzoeker het begrip dorp als geografische plaats moeilijk onderscheiden van de mensen die op die plaats wonen, zijnde de Abdulrahimzai in Ibrahimkher.

Uit de verklaring van de verzoeker gedaan bij de Dienst vreemdelingenzaken dd. 29/12/2015 blijkt duidelijk dat de verzoeker en zijn familie allen geboren zijn in Ibrahimkher, district Qarghayi in de provincie Laghman en dat de rest van zijn familie daar nog verblijft.

Daar is hij ook met zijn vrouw getrouwd.

"[...]

[antwoord voor de vertaling]

Dit is het probleem als ik over mijn spreek zeg ik Abdulrahimzai daarmee bedoel ik Ibrahimkher

(zie CGVS p. 8, eigen markering)

Uit de verklaringen blijkt dat de verzoeker inderdaad met Abdulrahimzai ook Ibrahimkher bedoelt, door de nauwe associatie tussen de mensen die er wonen en de geografische plaats.

De verzoeker maakt verder in gehoor dezelfde verwarring maar het is duidelijk dat hij over zijn dorp spreekt: "-Waar zijn de velden? Achter onze huizen in Abdulrahimzai" (zie CGVS p. 11)

Ook spreekt de verzoeker over 'ons' in termen van de groep wat meteen een associatie oproept met Abdulrahimzai.

Uit de contacten met de verzoeker bleek duidelijk dat hij ook weet waar het dorp Abdulrahimzai ligt ten opzichte van zijn geboortedorp. Hij legde uit dat Abdulrahimzai tegenover Ibrahimkher ligt maar aan de andere kant van de weg Kabul-Jalalabad.

Indien het Commissariaat-generaal hier beter over had doorgevraagd, had de verzoeker deze informatie kunnen geven.

Zijn perspectief tijdens het verhoor was echter teveel gericht op zijn eigen dorp.

Daarnaast heeft de verzoeker psychische problemen die duidelijk tot uiting kwamen tijdens het gehoor.

Hierdoor verliep de communicatie met de verzoeker stroef en kon hij zich niet altijd duidelijk verstaanbaar maken.

Het Commissariaat-generaal houdt hier echter geen rekening mee.

4.3.4

Aangaande de kennis van etnische groepen in Qarghavi

Het Commissariaat-generaal stelt in de bestreden beslissing dat de verzoeker gebrekkige verklaringen aflegt over de etnische groepen in het district Qarghayi.

Zo heeft de verzoeker volgens het Commissariaat-generaal een gebrekkige kennis over de Tadjieken en de Pashai en het etnisch conflict tussen de Pashtou en de Pashai.

De verzoeker kan niet akkoord gaan met een dergelijke motivering.

a)

De verzoeker maakt vooreerst een accurate schatting van de verdeling van de etnische groepen in de regio hij stelt dat er 20% Farsi sprekers, 20% Pashai en 60% Pashtun in zijn district Qarghayi wonen (CGVS, p. 5-6).

Dit komt dan ook overeen met de informatie in het administratief dossier waaruit blijkt dat er in de regio 51,3 % Pashtun, 21.7% Tajik en 27% Pashai en Kata wonen.

De schatting van de verzoeker is dan ook niet ingestudeerd omdat hij ronde getallen heeft, die hij schat op basis van zijn algemene kennis en de interactie met mensen van zijn dorp.

b)

Verder weet de verzoeker ook dat er Dari-sprekers in zijn district wonen maar hij benoemt deze echter niet als Tajiks. Hij weet wel dat ze soennitische moslims zijn maar kent verder hun etnie niet. (CGVS, p. 5-6). Er kan dan ook niet over getwijfeld worden dat hij effectief Tajiks bedoelt.

c)

Daarnaast weet de verzoeker ook dan Kuchi's veehoudende nomaden zijn:

"-[...]

(zie CGVS p. 5)

d)

Hij kent ook andere etnische groepen in Afghanistan;

[...] (zie CGVS p. 5)

e)

De verzoeker stelt verder in het verhoor dat er Uzbek en Turkmen in de dorpen Bolan en Mandrawar wonen (zie CGVS p. 6).

f)

Verder verklaart de verzoeker dat er etnische strubbelingen zijn tussen de Pashtun en de Pashai.

Hij stelt dat er een persoon was die Asmat heette en dat deze gedood werd door een Pashai en dan er naar hem een kruispunt werd vernoemd (zie CGVS p. 7).

Het Commissariaat stelt dat deze informatie inderdaad klopt en dat de verzoeker het etnisch conflict tussen de Pashai en Pashtou aanhaalt. Volgens de bronnen van het Commissariaat zijn er in het district Qarghayi spanningen tussen Pashai en Pashtou doordat de Pashai grond bezetten onder leiding van Hazrat Ali.

De verzoeker kan echter weinig vertellen over conflict zelf door zijn lage scholingsgraad. Hij kent hierdoor ook niet de politieke finesses van het stammenconflict.

Hij verklaart dan ook de relaties tussen de gewone Pashtun en Pashai bevolking vrij normaal verlopen: "Ie hebben goede relatie geen problemen met elkaar ze kunnen elkaar bezoeken." (zie CGVS, p. 6)

De verzoeker kan gelet op zijn lage scholingsgraad dan ook enkel de informatie geven die hij heeft. Het Commissariaat-generaal houdt hier dan ook geen rekening mee.

Het Commissariaat-generaal gaat echter ook voorbij aan het feit dat de verzoeker op de datum van het gehoor (27/10/2017) al twee jaar Afghanistan verliet en kampt met psychische problemen. Hierdoor komen de antwoorden van de verzoeker soms verwarrend over en kan hij zich moeilijk uitdrukken.

4.3.5

Aangaande de kennis van veiligheidsincidenten in de regio

In de bestreden beslissing meent het Commissariaat-generaal dat de kennis van de recente veiligheidsincidenten van de verzoeker ontoereikend is. Zo weet de verzoeker wel dat er in Surkhakan tankwagen beschoten zijn maar weet hij niet dat daar de echtgenoot van parlamentslid Farishta Anwari werd vermoord.

De verzoeker kan met deze motivering niet akkoord gaan.

De verzoeker kan immers talloze incidenten opnoemen (CGVS p. 18):

-3 jaar geleden werden er 16 talibs gedood in Surkhakan

-er werd een tanker verbrand

-in Dubai hotel werden er 5 talibs gedood

-De twee talibanleiders van het dorp van de verzoeker nl. Mokhtar en Sattar werden gedood en de ambulances die hun lichamen kwamendorpelingen niet toegelaten.

Uit de bestreden beslissing blijkt niet of de bovenstaande incidenten werden onderzocht.

Uit de bestreden beslissing blijkt enkel dat het Commissariaat-generaal erkent dat er incident is geweest waarbij er tankwagens werden beschoten in Surkhakan en dat de verzoeker niet weet dat de echtgenoot van Farishta Anwari werd vermoord.

Het Commissariaat-generaal komt op dit punt tekort aan zijn onderzoeksplicht door de genoemde incidenten niet te onderzoeken.

Het Commissariaat-generaal gaat onzorgvuldig te werk door de verzoeker af te rekenen op één incident dat hij niet kent.

- 4.3.6

Aangaande de geografische kennis van de regio

Het Commissariaat-generaal stelt in de bestreden beslissing dat de verzoeker een gebrekkige geografische kennis heeft van zijn regio.

De verzoeker gaat niet akkoord met deze motivering.

De motivering immers tegenstrijdig doordat het Commissariaat-generaal wel erkent dat de verzoeker de volgende kennis bezit.

Zo kan de verzoeker de onmiddellijke omgeving van het district centrum beschrijven (CGVS p. 23-24).

Hij weet ook dat de Alisheng, Aligar en Kabul rivieren in Qarghayi stromen (CGVS p. 17- 18). De verzoeker kent de Daruntadam, weet deze ligt, dat er op die weg een checkpoint is, en dat erachter de districten Surkhod en Behsud van de provincie Nangarhar liggen(CGVS p. 19- 20).

Verder kent de verzoeker het dorp Balo Kalay en weet dat dit op de weg naar Jalalabad voor Mansoor Kalay komt (CGVS p. 21). Hij kent Sangira en weet dat het ten opzichte van zijn dorp aan de kant van de zonsopgang ligt (CGVS 21). Hij weet dat Farmankhail ten noorden van Sapo Khail ligt (CGVS p. 22). De verzoeker weet ook dat er een basis van buitenlandse troepen in Gamberi was (CGVS p. 23).

Het Commissariaat-generaal gaat echter voorbij aan deze kennis door te stellen dat de overige verklaringen van de verzoeker ongeloofwaardig zijn en deze ruime geografische kennis hier niets aan kan wijzen.

De verzoeker meent dan ook dat het Commissariaat-generaal onredelijk is door deze kennis van de verzoeker niet in rekening te brengen. Het gaat immers om kennis van zijn district en het district naast het zijne.

- 4.3.7

Aangaande de originele documenten

Het Commissariaat-generaal stelt verder dat de originele documenten van de verzoeker zijn geloofwaardigheid niet kunnen opkrikken en zijn herkomst evenmin bevestigen.

De verzoeker gaat hiermee niet akkoord.

Gelet op het bovenstaande meent de verzoeker dat hij wel geloofwaardig is.

Hij legt dan ook veel originele documenten voor betrekking hebben op hem of op zijn familie. -Zijn taskara (origineel);

-een dreigbrief van de taliban gericht aan zijn vader (origineel);

-een dreigbrief van de taliban gericht aan de verzoeker (origineel);

-een brief van de ALP betrekking tot het werk van de verzoeker voor hen (origineel);

-werkbades van zijn vader (origineel);

-een kaart in verband met de bloedgroep van zijn vader (origineel);

-twee foto's van zijn huwelijk;

-een foto van zijn vader met de kinderen van de verzoeker;

-een foto van de verzoeker in Qarghayi district;

-de originele envelop van verzending van de documenten (origineel).

Het Commissariaat-generaal beweert echter zondermeer dat het hier gaat om valse documenten en dat hun bewijswaarde gering is. Dit is echter een standaardmotivering gelet op het feit dat het Commissariaat-generaal de authenticiteit van deze documenten niet heeft onderzocht.

Het Commissariaat-generaal gaat hier bijgevolg onredelijk en onzorgvuldig te werk.

- 4.3.8

Aangaande de psychische problemen van de verzoeker

Het Commissariaat-generaal houdt geen rekening met de psychische problemen van de verzoeker hoewel deze duidelijk uit het gehoorverslag blijken.

Ten eerste stelt de verzoeker aan het begin van het gehoor het volgende:

"-Hoe is het eerste interview verlopen?

Toen ik hier na één maand kwam ik voor het eerste interview ze vroegen de problemen uitleggen ik legde de problemen uit ik weet niet wat ze me daarna vertelden Een oude man nam het interview en zei het interview is gedaan ga naar huis Ik was mentaal niet OK en ging naar huis"

(zie CGVS, p. 3)

Uit het verhoor blijkt ook dat verzoeker gemakkelijk geëmotioneerd raakt:

"- [...]

(zie CGVS p. 9)

Verder refereert de verzoeker dat ook naar zijn psychologische problemen:

"[...]

(zie CGVS p. 15)

De verzoeker staat duidelijk onder grote emotionele druk en heeft veel stress.

Dit verklaard ook waarom de arts, Dr. Anna DEBYSER, het volgende verklaart: (stuk 4)

"Absoluut noodzakelijk voor deze man een kamer alleen om medische redenen"

Naar aanleiding van deze vaststelling werd dan ook een wijziging van de plaats van inschrijving voor verzoeker doorgevoerd, en dit op basis van medische redenen (stuk 5). In de motivering staat het volgende te lezen:

"Mijnheer heeft het psychisch zwaar. Hierdoor geraakt hij snel geagiteerd, krijgt hij woedeaanvallen, heeft hij last van nachtmerries, lijdt hij aan slapeloosheid en kan hij zijn gedrag soms moeilijk controleren. Omwille van deze redenen acht de dokter het absoluut noodzakelijk om voor mijnheer een kamer alleen te voorzien. Mijnheer zou graag in regio Gent wonen, wegens netwerk daar waar hij steun aan heeft"

De situatie was dan ook dermate ernstig dat verzoeker werd overgeplaatst naar het LOI in Melle.

Tijdens de medische intake in het OC Zaventem werd het volgende vastgesteld bij verzoeker (stuk 6) :

Chronische aandoening in behandeling:

o Psychologische problemen

o Slaapproblemen

o Nachtmerries

o Eetlust, boosheid, trillen,...

Actuele medicatie:

o EFEXOR-EXEL 75 mg -> help niet o Ook al naar psycholoog geweest

Verzoeker werd reeds in spoed opgenomen, waarbij werd vastgesteld dat hij migraine naar aanleiding van post-traumatische stress (stuk 7).

Verzoeker is overduidelijk onrustig en gestresseerd, heeft paniekaanvallen, is depressief, emotioneel en heeft zelfmoordgedachten.

Deze bezorgdheden worden ook bevestigd en geuit door zijn OCMW assistente mevrouw Eveline Goossens.

Uit meerdere medische attesten blijkt evenwel dat verzoeker ernstige medische problemen heeft. De psychische klachten lijken dan ook sterk verbonden te zijn met de onzekerheid en onduidelijkheid betreffende zijn verblijf in België (zie stuk 8).

Verzoeker klaagt voornamelijk over chronische hoofdpijn. Zijn OCMW assistente mevrouw Eveline Goossens stelt evenwel dat de communicatie met artsen zeer moeilijk verloopt waardoor de vaststelling van deze symptomen en de behandeling ervan nog niet op punt staat.

In een ander medisch attest wordt ook aangegeven dat "vooraleer er psychofarmaco kan worden opgestart er een dialoog moet zijn teneinde onderliggend psychisch lijden in kaart te brengen en zo snel mogelijk te behandelen" (zie stuk 9).

Het Commissariaat-generaal had echter geen oog voor deze psychologische problemen van de verzoeker die duidelijk tijdens het gehoor naar voren kwamen.

Het is niet ondenkbeeldig dat deze problemen invloed hebben gehad op zijn gemoedstoestand en mentale weerbaarheid tijdens het verhoor alsook op zijn concentratievermogen.

Dit gaf hij tijdens het verhoor zelf aan en dit is ook door de dossierbehandelaar in het gehoorverslag genoteerd.

4.3.9 Besluit

Het Commissariaat-generaal gaat nogal kort door de bocht door te stellen dat de verklaringen van de verzoeker niet geloofwaardig zijn.

De verzoeker kent immers Engels doordat hij er tijdens zijn verblijf in België gedurende twee jaar er actief aan werkte. Het contact met sociale assistenten verloopt immers in het Engels indien er geen tolk bij is. Daarnaast kijkt de verzoeker naar Engelstalige films.

De verzoeker geeft dan ook uitleg waarom hij Abdulrahimzai (familienaam) en Ibrahimkhel (zijn dorp) verwacht. Hij associeert de geografische plaats immers sterk met de mensen die er wonen. Daarnaast weet hij ook dat er een dorp bestaat met de naam Abdulrahimzai.

Daarnaast heeft hij een kennis van de etnische groepen in het district Qarghayi ondanks zijn lage scholing.

Hij kan ook verschillende veiligheidsincidenten opnoemen, die door het Commissariaat- generaal niet werden onderzocht. Daarnaast vinden er in zijn regio heel veel incidenten plaats waardoor hem moeilijk wordt om de grote, belangrijke te onderscheiden van de kleinere incidenten.

Daarnaast bezit de verzoeker ook geografische kennis van de regio die door het Commissariaat- generaal al te gemakkelijk terzijde wordt geschoven. Omdat het Commissariaat- generaal meent dat de verzoeker niet geloofwaardig is.

De verzoeker legt ook talrijke originele documenten voor die het Commissariaat- generaal terzijde schuift zonder ze effectief te onderzoeken, opnieuw verwijzende naar vermeende ongeloofwaardigheid van de verzoeker.

Daarnaast wijst de verzoeker op zijn psychologische problemen die mogelijk invloed hebben gehad op zijn gemoedstoestand, mentale weerbaarheid en concentratie tijdens het verhoor. Dit werd door de dossierbehandelaar ook in het gehoor vastgesteld.

Het Commissariaat- generaal is dan ook onredelijk door te stellen dat de verzoeker, gelet op het bovenstaande, ongeloofwaardig is.

De verzoeker stelt dan ook dat hij zijn laatste verblijfplaats voldoende aantoont en dat zijn asielrelaas geloofwaardig is.

4.4

Aangaande de subsidiaire bescherming

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus motiveert het Commissariaat- generaal het volgende:

"De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiend uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.f...]

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaatsen en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel...]

il maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijk te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in een feitelijke herkomst in Afghanistan

De Commissaris- generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen stelt dat de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus niet kunnen toegekend worden omwille van de volgende vaststelling, met name dat de herkomst van de verzoeker volgens het Commissariaat- generaal niet geloofwaardig is.

De verzoeker kan het niet eens zijn met de motivering van de bestreden beslissing om de redenen die reeds hoger werden uiteengezet. Ten onrechte betwijfelt de Commissaris- generaal verzoekers herkomst.

- 4.4.1.

Bij het bepalen van de subsidiaire beschermingsstatus moet naast het algemeen geweld verschillende andere factoren in aanmerking genomen worden.

Uit de jurisprudence van het Hof van Justitie volgt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reëel risico voorzien in artikel 48/4, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren.

Zo moet ondermeer het aantal burgers die het slachtoffer zijn van blind geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van het geweld op het leven van de burgers en de mate waarin dit geweld de burgers dwingt om hun regio van herkomst te verlaten, in overweging genomen worden.

Verder dienen er ook andere objectieve elementen in rekening gebracht worden om na te gaan of er een bedreiging is van de fysieke integriteit van een burger.

Dit blijkt in huidige beslissing niet gebeurd te zijn. Immers beperkt de beslissing zich tot een zeer korte motivering omtrent het geweld in de regio van herkomst.

Nergens wordt er nagegaan wat het algemeen geweld als invloed heeft op het leven van de verzoeker en of er al dan niet sprake is van een onmenswaardig leven, of een risico op de bedreiging van de fysieke integriteit van verzoeker.

- 4.4.2.

De EASO Country of Origin Information Report: Afghanistan - Security Situation stelt het volgende:

[citaat]

Laghman is met andere woorden een zeer onstabiele provincie met risico op gewelddadige veiligheidsincidenten voor de burgers, gelet op het hoge aantal gewapende confrontaties en luchtaanvallen.

Het Protection of civilians in armed conflict - midyear report 2017 report - Afghanistan stelt dat er in 2017 reeds 210 burgerslachtoffers waren, hetgeen een stijging van 58% betreft in vergelijking met 2016. (stuk 10)

Dit toont nogmaals aan hoe onveilig de regio is.

4.5.

Hoewel de Raad geen eigen onderzoeksbevoegdheid heeft, kan zij wel in casu oordelen in volheid van bevoegdheid.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat het Commissariaat-generaal op onredelijke wijze en onafdoende wijze de verklaringen van de verzoeker in rekening gebracht en te snel tot het besluit is gekomen dat er in hoofde van verzoekers geen nood is aan bescherming.

Bijgevolg kan uw Raad wel overgaan tot het toekennen van de vluchtelingenstatus, en in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus.

4.6.

Uiterst ondergeschikt verzoekt de verzoeker de beslissing te vernietigen en terug te sturen naar de Commissaris-Generaal nu hoe dan ook vast staat dat de beslissing niet gestoeld is op alle aangereikte informatie en de beslissing niet genomen is gebaseerd op een grondig onderzoek."

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingen-betwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient daarbij niet noodzakelijk op alle aangevoerde argumenten in te gaan.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een gemotiveerd arrest te vellen dat aangeeft om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.2. De bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die beperkt is tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald.

De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te

werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.3. Onderzoek van de aanvraag tot internationale bescherming

2.3.1. Aangaande de vluchtelingenstatus

Aangezien de verzoekende partij verklaart geboren te zijn in het dorp Ibrahimkhel, gelegen in het district Qarghayi van de provincie Laghman en daar tot aan haar komst naar België te hebben gewoond, kan van haar redelijkerwijze worden verwacht dat zij over informatie beschikt waaruit kan blijken dat zij daadwerkelijk van deze regio in Afghanistan afkomstig is en er jaren verbleven heeft. Ook al wordt van de verzoekende partij niet verwacht dat zij over alle maatschappelijke en (socio-)politieke aspecten van Afghanistan, en meer in het bijzonder haar beweerd regio van herkomst, een gedetailleerde kennis bezit, zijn er geen redenen die kunnen verhinderen dat de verzoekende partij haar herinneringen aan haar persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving nauwgezet kan toelichten. Uit het administratief dossier kan blijken dat de verzoekende partij ruim de mogelijkheid werd geboden haar herkomst toe te lichten. Haar werden meerdere vragen gesteld waarmee gepeild werd naar haar kennis aangaande elementen behorende tot haar onmiddellijke leefomgeving in Afghanistan. Haar kennis is echter ontoereikend.

De Raad stelt in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vast dat de verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat zij een analfabeet is die vanaf haar geboorte tot aan

haar komst naar België in een rurale omgeving in het district Qarghayi van de provincie Laghman heeft gewoond.

Vooreerst kan verzoekers bewering analfabeet te zijn en nooit naar school te zijn gegaan – zij zou hoogstens drie dagen naar een *madrassa* zijn geweest – niet worden verenigd met de vaststelling op basis van het gehoorverslag dat de verzoekende partij Engels spreekt en begrijpt. Verschillende keren antwoordde de verzoekende partij op de haar gestelde vragen zonder op de vertaling te wachten (stuk 5, gehoorverslag, p. 8, 9, 29). Eenmaal antwoordde de verzoekende partij spontaan in het Engels en een andere keer verbeterde zij de vertaling van de tolk (*Ibidem*, p. 14). De dossierbehandelaar kon tevens vaststellen dat de verzoekende partij tijdens de pauze van het gehoor met haar advocaat een conversatie in het Engels voerde. De verzoekende partij wijst erop dat zij tijdens het gehoor heeft aangegeven dat zij Engels leerde van haar kamergenoten en assistenten in het opvangcentrum en door naar Engelstalige films te kijken. Zij betoogt dat het niet is omdat zij ongeschoold is dat zij niet gaandeweg haar talenkennis mondeling zou kunnen aanscherpen via google translate. Nog volgens de verzoekende partij duidt het feit dat zij met haar advocaat een conversatie had in het Engels er hoogstens op dat zij noties van het Engels heeft. De Raad is op basis van hogere vaststellingen van oordeel dat de verzoekende partij tijdens haar gehoor op 16 oktober 2017 getuigde van een mate van vertrouwdsheid met het Engels die zij redelijkerwijs niet kan hebben verworven in de twee jaar dat zij op dat ogenblik reeds in België was. De argumentatie die zij te dezen aanvoert is niet afdoend. Het feit dat uit informatie aanwezig in het administratief dossier blijkt dat de alfabetiseringsgraad in Laghman slechts 31 procent bedraagt, doet hieraan geen afbreuk.

De bewering als zou de verzoekende partij ongeletterd zijn strookt evenmin met de vaststelling dat zij, gevraagd welke bevolkingsgroepen er in Qarghayi wonen, antwoordt met aanduiding van het percentage dat elke groep vertegenwoordigt binnen het geheel van de bevolking van Qarghayi. Haar verklaring dat zij deze percentages zou kennen door interactie met de mensen, is niet aannemelijk (stuk 5, gehoorverslag, p. 5, 6). Deze kennis steekt sterk af tegen de vaststelling dat de verzoekende partij over het algemeen niet blijkt om te kunnen gaan met cijfers. Zo kon zij niet aangeven wat het jaar was volgens de Afghaanse kalender, in welk jaar zij Afghanistan verliet en hoeveel jaar geleden zij Afghanistan verliet. Zij bleek eveneens niet in staat uit te rekenen hoeveel kilogram er in één *kharwar* gaan, hoewel zij verklaarde dat één *kharwar* tien à twaalf *man* is en één *man* gelijk is aan zeven kilogram (stuk 5, gehoorverslag, p. 13).

Vervolgens stelt de Raad vast dat waar de verzoekende partij verklaarde dat haar familie over tien *jerib* grond beschikt die wordt bewerkt door andere dorpelingen, zij bijzonder gebrekkige verklaringen aflegt over de landbouwactiviteiten die op deze grond plaatsvinden. In de bestreden beslissing kon dienaangaande op goede gronden als volgt worden gesteld:

"(...) Uw verklaringen over de teelt op deze gronden zijn echter niet toereikend. Gevraagd naar de gewassen die op deze gronden geteeld worden verklaart u eerst: "het is de persoon zijn job aan wie hij de velden gaf, soms maïs soms andere groenten we nemen alleen elk jaar het geld van hem" (gehoorverslag, p. 11). Nadien verklaart u, gevraagd naar het bedrag dat zij uw familie betaalden, dat u het niet weet omdat uw vader het geld in ontvangst neemt. Dan zegt u dat uw familie ook oogst in ontvangst nam, zoals tarwe in de tijd van tarwe en groenten als er gasten kwamen (gehoorverslag, p. 12). U kan de tijd van tarwe echter niet nauwkeurig duiden. U zegt eerst vaag "tussen zomer en winter" waarop er gevraagd wordt of u herfst bedoelt en u bevestigt. De precieze maand verklaart u niet te weten omdat u nooit naar het veld ging, er niet graag op werkte, en ooit een allergie had gekregen van te werken op het veld (gehoorverslag, p. 12). Dit alles verklaart niet waarom u niet zou weten wanneer de tarwe precies wordt geoogst. U verklaart namelijk dat uw familie tarwe kreeg in de tijd van tarwe en dat de velden van uw familie op slechts acht à tien minuten stappen van uw huis liggen (gehoorverslag, p. 11-12). De schatting die u maakt van de oogst van de tarwe is trouwens volledig fout. Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt, en die toegevoegd is aan het administratief dossier, wordt tarwe in Laghman namelijk geplant in de herfst en geoogst in de lente. Over tomaten zegt u eerst dat ze 's morgens geoogst worden (gehoorverslag, p. 12). Dit is ten eerste vreemd aangezien u voordien deed uitschijnen dat u niet wist wat er allemaal gaande was op het veld. Daarna zegt u, net zoals over tarwe dat de oogsttijd tussen de zomer en winter is, wat erg vaag is. Er wordt gevraagd of u de lente bedoelt, waarop u verklaart dat u maar eens op de velden was en dus het antwoord schuldig moet blijven. Het feit dat u niet vaak op de velden kwam is echter geen afdoende verklaring voor uw gebrekkige kennis over de oogsten, aangezien u voordien zei dat uw familie een deel van deze oogsten ontving. U reageert op deze vaststelling dat u toch informatie geeft, met name tussen zomer en winter (gehoorverslag, p. 12). Ten eerste is "tussen zomer en winter" dermate vage informatie dat zij niet kan

aantonen dat u werkelijk kennis hebt van de oogsttijden van verschillende gewassen. Verder situeerde u, zoals eerder uiteengezet, de oogsttijd van tarwe volledig fout.

Naast uw gebrekkige kennis over de oogsttijden, legt u ook foutieve verklaringen af over de in Afghanistan gebruikte gewichtseenheden. U verklaart dat er een dorser wordt gehuurd van een andere dorpeling en dat hij betaald wordt op basis van het aantal kharwar. U verklaart dat één man zeven kilogram is, wat klopt. U verklaart echter ook dat één kharwar tien à twaalf man is (gehoorverslag, p. 13), wat fout is. Eén kharwar stemt overeen met 560 kilogram. Tien à twaalf man, wat volgens u het equivalent is van één kharwar, is omgerekend echter maar 70 à 84 kilogram. U kent de gewichtsmaten die in de Afghaanse landbouw gebruikt worden dus niet. U verklaart dit gebrek aan kennis door het feit dat u niet naar de velden ging door uw allergie en niet geïnteresseerd was (gehoorverslag, p. 25). Van iemand die in een landbouwgebied woont en wiens familie grond had kan er echter wel verwacht worden dat u deze Afghaanse gewichtsmaten beter kan duiden, zeker aangezien u ze zelf aanhaalde tijdens het gehoor (gehoorverslag, p. 13). Uw zeer beperkte kennis van de activiteiten op de landbouwgronden van uw familie tasten de geloofwaardigheid van het door u voorgehouden profiel en ook van uw recente herkomst uit het district Qarghayi aan.”.

In haar verzoekschrift herhaalt de verzoekende partij dat zij zich om medische redenen niet op het veld begaf en als mecaniciens geen interesse had in de landbouw. Deze argumentatie kan de gedane vaststellingen niet op afdoende wijze verklaren of verschonen. Van iemand die afkomstig is uit een landbouwgebied en een familie die zelf over landbouwgronden beschikt mag dienaangaand wel degelijk een ruimere kennis worden verwacht. Dat de verzoekende partij wist dat haar familie tien *jerib* grond bezit en gewassen kon opnoemen die daadwerkelijk in de provincie Laghman worden verbouwd, weegt niet op tegen voormelde vaststellingen. Nog daargelaten de ongeloofwaardigheid van het voorgehouden gebrek aan scholing, betreft het hier kennis die ook van een ongeschoold persoon mag worden verwacht daar zij betrekking heeft op de onmiddellijke leefomgeving.

Hoger werd reeds gewezen op het feit dat de verzoekende partij tijdens haar gehoor een aanduiding gaf van de numerieke verhouding tussen een aantal bevolkingsgroepen in haar district. Zij verklaarde meer bepaald dat er twintig procent Farsi-sprekers wonen, twintig procent Pashai en zestig procent Pashtun (stuk 5, gehoorverslag, p. 5). De uitleg als zou zij deze percentages hebben geschat op basis van haar algemene kennis en de interactie met mensen van haar dorp kan moeilijk worden verenigd met de vaststelling dat de verzoekende partij niet weet tot welke etnische groep de Farsi-sprekers in haar district behoren. Gevraagd of de Farsi-sprekers Tadzjiek zijn, antwoordde de verzoekende partij ontkennend. Volgens haar zijn er zelfs geen Tadzjiek in Laghman, daar waar uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat deze groep ongeveer twintig procent van de bevolking van Laghman uitmaken (stuk 5, gehoorverslag, p. 6; stuk 16, Landeninformatie, nr. 4). Derhalve treedt de Raad de verzoekende partij niet bij waar zij stelt dat er niet over getwijfeld kan worden dat zij tijdens haar gehoor bedoelde dat de Farsi-sprekers Tadzjiek zijn. Ook over de Pashai kon verzoekers kennis niet overtuigen. Gevraagd naar informatie over deze bevolkingsgroep, gaf de verzoekende partij aan nooit naar “hun plaatsen” te zijn geweest. Volgens de verzoekende partij leven zij in de richting van Alishang en Alingar, maar niet in Qarghayi, wat strijdig is met haar eerdere verklaring dat twintig procent van de bevolking van haar district Pashai is. Gevraagd of er soms spanningen zijn tussen Pashtun en Pashai, maakte de verzoekende partij melding van een conflict waarbij Pashai iemand van Laghman zouden hebben gedood, maar kon zij daaromtrent nauwelijks informatie geven. Uit informatie aanwezig in het administratief dossier blijkt dat er in bepaalde gebieden van Qarghayi spanningen zijn tussen Pashai en naburige gemeenschappen omwille van hun aanspraken op gronden (stuk 16, Landeninformatie, nr. 3). Van deze landgerelateerde conflicten blijkt de verzoekende partij niet op de hoogte te zijn, getuige haar verklaring dat de Pashtun en Pashai in haar regio goede relaties en geen problemen hebben met elkaar (stuk 5, gehoorverslag, p. 6, 7).

Aan haar beweerde herkomst uit het dorp Ibrahimkhel wordt verder afbreuk gedaan door de vaststelling dat de verzoekende partij incoherente verklaringen heeft afgelegd over het al dan niet bestaan van een plaats die “Abdulahimzai” heet. In de bestreden beslissing wordt desbetreffend terecht het volgende gesteld:

“(…) Gevraagd naar het dorp van herkomst van uw vrouw, antwoordt u Abdulrahimzai, waarna u corrigeert en zegt dat het Ibrahimkhel is. U zegt dat Abdulrahimzai een achternaam is en geen plaats (gehoorverslag, p. 7). Vlak erachter, wanneer het over de geboorteplaats van uw kinderen gaat, verspreekt u zich weer en zegt u dat ze in Abdulrahimzai geboren zijn. U wordt erop gewezen dat u zei dat het geen plaats is, waarop u verklaart dat u Ibrahimkhel bedoelt als u Abdulrahimzai zegt (gehoorverslag, p. 8). U zegt nadien ook nog dat de velden van uw familie achter uw huizen in Abdulrahimzai zijn, op acht à tien minuten wandelen (gehoorverslag, p. 11). Het is een raadsel waarom

u zich meerdere keren verspreekt en naar uw dorp refereert als Abdulrahimzai, terwijl dat volgens u geen plaats is. Abdulrahimzai is bovendien wel een plaats in Qarghayi. Het is een dorp in het district Qarghayi dat in de nabijheid van uw eigen dorp ligt, maar aan de andere kant van Kabul-Jalalabad weg. Uw verklaring dat Abdulrahimzai geen plaats is, klopt dus niet. U zou deze plaats zeker moeten kennen, daar er gezien de familienaam die u opgaf logischerwijs ergens een band is tussen uw familie of stam en dit dorp. U vermeldt wel een plaats die Abdulrahimzai Kuchi's zou heten, maar situeert dit tussen uw dorp en Sapo Khail (gehoorverslag, p. 22), dus ten noorden van uw dorp. Abdulrahimzai ligt echter ten zuiden van uw dorp.”.

De uitleg als zou de verzoekende partij het begrip ‘dorp’ als geografische plaats moeilijk kunnen onderscheiden van de mensen die op die plaats wonen en daarom de naam van haar dorp, Ibrahimkhel, verwarren met de naam van haar familie, Abdulrahimzai, kan niet overtuigen. Haar uitdrukkelijk gevraagd of ‘Abdulrahimzai’ behalve een achternaam ook een plaats aanduidt, bevestigde de verzoekende partij dat het een achternaam is (stuk 5, gehoorverslag, p. 7). Waar de verzoekende partij aanvoert dat zij een dorp met de naam Abdulrahimzai correct kon situeren ten opzichte van haar eigen dorp, kan de Raad op basis van het gehoorverslag slechts vaststellen dat dit niet het geval is. Zoals reeds opgemerkt in de bestreden beslissing, maakte de verzoekende partij melding van een plaats met de naam Abdulrahimzai Kuchi's, maar situeerde zij deze ten noorden van haar dorp. Uit de kaarten aanwezig in het administratief dossier blijkt dat het dorp met de naam Abdulrahimzai ten zuiden ligt van verzoekers dorp. De verzoekende partij ontkende trouwens dat Abdulrahimzai ook de naam van een plaats zou zijn.

Tot slot dient te worden gewezen op de vaststelling dat de verzoekende partij een gebrekkige geografische kennis heeft van de onmiddellijke omgeving van haar dorp. Dienaangaand wordt in de bestreden beslissing terecht als volgt gesteld:

“(…) Gevraagd naar het dorp Qasim Abad zegt u dat u denkt dat het het DC (Districtscentrum) is (gehoorverslag, p. 20). Het DC van Qargayai is echter Lalkhanabad. Hierop gewezen verandert u uw verklaringen en zegt u dat Lalkhanabad inderdaad het districtcentrum is en dat Qasim Abad er dichtbij ligt. Qasim Abad zou zich op een afstand van ongeveer 25 minuten met de auto van uw dorp bevinden (gehoorverslag, p. 20). Qasim Abad werd echter op drie verschillende kaarten teruggevonden (bijgevoegd aan het administratief dossier) en uit deze kaarten blijkt dat Qasim Abad zich erg dichtbij uw dorp ligt, en zeker dicht bij uw dorp dan bij Lalkhanabad. Het feit dat u Qasim Abad, dat zich werkelijk in de onmiddellijke omgeving van uw dorp bevindt, niet kan situeren doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw herkomst.”.

Waar de verzoekende partij wijst op de geografische kennis waarover zij wel beschikt en de incidenten waarvan zij tijdens haar gehoor melding heeft gemaakt, is de Raad van oordeel dat deze kennis niet doorslaggevend is voor de geloofwaardigheid van haar voorgehouden herkomst uit Qarghayi. De hoger aangehaalde elementen volstaan om te besluiten dat de verzoekende partij geen zicht biedt op haar werkelijk profiel en herkomst.

In zoverre de verzoekende partij psychische problemen aanvoert ter verschoning of verklaring van de gedane vaststellingen, kan zij niet worden gevolgd. Waar op basis van de relevante medische documenten gevoegd bij het verzoekschrift en het (voorlopig) psychologisch verslag neergelegd op 21 augustus 2018 kan worden aangenomen dat de verzoekende partij met mentale problemen kampt, acht de Raad het niet aangetoond dat de verzoekende partij niet in staat zou zijn geweest om in het kader van haar verzoek om internationale bescherming eenvoudige vragen omtrent haar leefomgeving te beantwoorden. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen enkel melding maakte van psychische problemen naar aanleiding van de vraag hoe vaak zij haar familie in Afghanistan contacteert. De verzoekende partij gaf toen namelijk aan dat zij haar familie contacteert wanneer zij zich zorgen maakt om haar kinderen en voegde daaraan toe dat zij nu psychologische problemen heeft en zich daardoor zorgen maakt om haar kinderen (stuk 5, gehoorverslag, p. 15). Noch de verzoekende partij, noch de bij het gehoor aanwezige advocaat hebben echter aangegeven dat de verzoekende partij omwille van haar mentale toestand niet in staat zou zijn om de vragen van het gehoor naar behoren te beantwoorden. Het attest van 21 augustus 2018 geeft ook niet aan dat de verzoekende partij in oktober 2017 niet in staat geweest zou zijn om op eenvoudige vragen omtrent haar leefomgeving en regio te antwoorden. De verzoekende partij stelt in haar verzoekschrift dat *“het (...) niet ondenkbeeldig (is) dat deze problemen invloed hebben gehad op zijn gemoedstoestand en mentale weerbaarheid tijdens het verhoor alsook op zijn concentratievermogen”*. Zij laat na in concreto aan te tonen dat, waar of op welke wijze haar mentale problemen haar verklaringen zouden hebben beïnvloed. Evenmin toont zij aan dat of op welke wijze dit

van invloed zou zijn geweest op de bestreden motivering en beslissing. De Raad merkt in dit verband nog op dat elk gehoorgesprek stress en emoties met zich meebrengt, maar dat dit geen afbreuk doet aan de plicht om het asielrelaas zo correct en volledig mogelijk te vertellen (RvS 5 januari 2007, nr. 166.377).

De kritiek van de verzoekende partij dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de authenticiteit van verzoekers documenten niet heeft onderzocht, is *in casu* niet dienstig. Immers, de commissaris-generaal en bijgevolg ook de Raad mogen aan de aangebrachte stukken absolute bewijswaarde weigeren wanneer deze onvoldoende garanties op het vlak van authenticiteit bieden (zie RvS 27 februari 2001, nr. 93.591). Bij verwerping van de aangebrachte stukken, dient de commissaris-generaal noch de Raad aan te tonen dat ze vals zijn, maar volstaat het duidelijk aan te geven waarom deze stukken naar hun oordeel geen of onvoldoende bewijswaarde bezitten (RvS 18 juni 2004, nr. 132.669; Rvs 7 oktober 2003, nr. 123.958; RVS 18 juni 2003, nr. 120.714).

De door de verzoekende partij neergelegde documenten kunnen geen ander licht werpen op de gedane vaststellingen. De Raad schaaft zich achter de motivering die de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dienaangaand in de bestreden beslissing uiteenzet:

"(...) Met betrekking tot uw taskara, de twee dreigbrieven en de brief van de ALP wijst het CGVS erop dat uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat de bewijswaarde van documenten uit Afghanistan erg gering is. Gezien het erg makkelijk is om dergelijke documenten te laten aanmaken in Afghanistan, kan ook het louter voorleggen van deze documenten, in de afwezigheid van geloofwaardige verklaringen, uw herkomst en asielrelaas niet aannemelijk maken. De badges en documenten van het werk van uw vader kunnen hoogstens staven dat hij tot 2010 voor OMAR heeft gewerkt. Ze zeggen niets over zijn of uw problemen door deze job, of uw herkomst uit Qarghayi district. Ook de foto's van uw vader met uw kinderen en de foto's van uw huwelijk staven niet dat u tot 2015 in Qarghayi district verbleef. Het is op de foto's niet duidelijk waar ze getrokken werden. De foto van uzelf toont niet duidelijk aan waar of wanneer deze getrokken werd en kan uw herkomst dus ook niet bevestigen. De envelop van verzending bevestigt enkel dat uw vader u documenten opstuurde uit Jalalabad. Dit kan uw herkomst niet bevestigen." Uit de objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier blijkt voorts dat in Afghanistan een erg niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten kunnen en worden nageemaakt. Dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers relaas te herstellen. Derhalve dient een onderzoek naar de authenticiteit van de door de verzoekende partij voorgelegde documenten zich niet op. Vandaar dat de documenten die de verzoekende partij neergelegd heeft, slechts een relatieve bewijswaarde hebben volstaan deze documenten op zich niet om in deze stand van zaken de relevante elementen van verzoekers herkomst geloofwaardig te bevinden. Bijgevolg diende te worden nagegaan of de verklaringen van de verzoekende partij voldoende consistent, precies, volledig en aannemelijk zijn opdat de relevante elementen van haar vluchtrelaas, in samenhang met de voorgelegde documenten, geloofwaardig kunnen worden geacht. Uit hetgeen dat voorafgaat blijkt dat dit niet het geval is.

Gelet op het voorgaande, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan de verzoekende partij het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat de verzoekende partij een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

Volgens de bepalingen van artikel 48/4, § 1 wordt de subsidiaire beschermingsstatus toegekend aan: *"de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt."*

Volgens paragraaf 2 bestaat ernstige schade uit:

“a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat de verzoekende partij op deze gronden geen subsidiaire bescherming vraagt.

In zoverre de verzoekende partij zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande waarbij geconcludeerd wordt dat de verzoekende partij haar voorgehouden vervolgingsfeiten niet heeft aangetoond.

Uit wat voorafgaat blijkt dat de verzoekende partij haar voorgehouden herkomst uit het district Qarghayi van de provincie Laghman niet aannemelijk maakt, noch dat zij afkomstig is uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. Het is de taak van de verzoekende partij om haar verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus.

Het komt de Raad immers niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van de verzoekende partij voor haar komst naar België of over de vraag of de verzoekende partij afkomstig is uit een regio in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet waar geen risico aanwezig is.

De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat de verzoekende partij zelf meent dat er in haar werkelijke regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad besluit dat de verzoekende partij geen elementen aanbrengt waarom zij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

2.4. *In casu* maakt de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

2.5. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd gehoord. Tijdens dit interview kreeg zij de mogelijkheid haar asielmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Pashtou machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst/verblijf van de verzoekende partij en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet zorgvuldig te werk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Evenmin kan de schending van het redelijkheidsbeginsel worden volgehouden aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

2.6. Uit wat voorafgaat is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien oktober tweeduizend achttien door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. RYCKASEYS